

2. Chronika 18

Septuaginta (LXX)

- 1 καὶ ἐγενήθη τῷ ιωσαφατ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ αχααβ
- 2 καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς αχααβ εἰς σαμάρειαν καὶ ἔθυσεν αὐτῷ αχααβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλοὺς καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἠπάτα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς ραμωθ τῆς γαλααδίτιδος
- 3 καὶ εἶπεν αχααβ βασιλεὺς ἰσραηλ πρὸς ιωσαφατ βασιλέα ἰουδα πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς ραμωθ τῆς γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν αὐτῷ ὡς ἐγὼ οὕτως καὶ σύ ὡς ὁ λαός σου καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον
- 4 καὶ εἶπεν ιωσαφατ πρὸς βασιλέα ἰσραηλ ζήτησον δὴ σήμερον τὸν κύριον
- 5 καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς ἰσραηλ τοὺς προφῆτας τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ πορευθῶ εἰς ραμωθ γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως
- 6 καὶ εἶπεν ιωσαφατ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου ἔτι καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ
- 7 καὶ εἶπεν βασιλεὺς ἰσραηλ πρὸς ιωσαφατ ἔτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά οὗτος μιχαιας υἱὸς ιεμίλα καὶ εἶπεν ιωσαφατ μὴ λαλείτω ὁ βασιλεὺς οὕτως
- 8 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ἰσραηλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος μιχαιαν υἱὸν ιεμίλα
- 9 καὶ βασιλεὺς ἰσραηλ καὶ ιωσαφατ βασιλεὺς ἰουδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμένοι στολὰς καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν ἐναντίον αὐτῶν
- 10 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σεδεκίας υἱὸς χανανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ
- 11 καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν οὕτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς ραμωθ γαλααδ καὶ εὐδοθήσῃ καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως
- 12 καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἰδοὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθὰ περὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς ἐνὸς αὐτῶν καὶ λαλήσεις ἀγαθὰ
- 13 καὶ εἶπεν μιχαιας ζῇ κύριος ὅτι ὁ ἐὰν εἴπῃ ὁ θεὸς πρὸς με αὐτὸ λαλήσω
- 14 καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς μιχαια εἰ πορευθῶ εἰς ραμωθ γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε καὶ εὐδοήσεις καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν
- 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ποσάκις ὀρκίζω σε ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς με πλὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου
- 16 καὶ εἶπεν εἶδον τὸν ἰσραηλ διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς οὐκ ἔστιν ποιμὴν καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἔχουσιν ἡγούμενον ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ

17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφατ οὐκ εἶπά σοι ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακὰ

18 καὶ εἶπεν οὐχ οὕτως ἀκούσατε λόγον κυρίου εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ εἰστίκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ

19 καὶ εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσῃ τὸν αχααβ βασιλέα ἰσραὴλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν ραμωθ γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως

20 καὶ ἐξῆλθεν τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν κύριος ἐν τίνι

21 καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καὶ δυνήσῃ ἐξελθε καὶ ποιήσον οὕτως

22 καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ

23 καὶ ἤγγισεν σεδεκίας υἱὸς χανανα καὶ ἐπάταξεν τὸν μυχίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν αὐτῷ ποία τῇ ὁδῷ παρήλθεν πνεῦμα κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ

24 καὶ εἶπεν μυχίαις ἰδοὺ ὄψη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμίειον ἐκ ταμείου τοῦ κατακρυβῆναι

25 καὶ εἶπεν βασιλεὺς ἰσραὴλ λάβετε τὸν μυχίαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς ἐμὴν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς ἰωας ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως

26 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ

27 καὶ εἶπεν μυχίαις ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοί ἀκούσατε λαοὶ πάντες

28 καὶ ἀνέβη βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἰωσαφατ βασιλεὺς ἰουδα εἰς ραμωθ γαλααδ

29 καὶ εἶπεν βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφατ κατακαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον

30 καὶ βασιλεὺς συρίας ἐνεντείλατο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ λέγων μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα ἰσραὴλ μόνον

31 καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν ἰωσαφατ καὶ αὐτοὶ εἶπαν βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐστὶν καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν καὶ ἐβόησεν ἰωσαφατ καὶ κύριος ἔσωσεν αὐτόν καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ

32 καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ

33 καὶ ἀνὴρ ἐνέτεινεν τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα ἰσραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν τῷ ἡνιόχῳ ἐπίστρεφε τὴν χειρά σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι ἐπόνεσα

34 καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ ἦν ἐστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἕως ἑσπέρας ἐξ ἐναντίας συρίας καὶ ἀπέθανεν δύνωντος τοῦ ἡλίου

